Кольо Михайлов Маринов е на 25 години. При нас в „Дом Възможност” Скравена дойде в началото на декември 2012 година. Напусна след 9 месеца.

„Имаше моменти, докато бях малък, и когато бях в пансиона с братята ми крадяхме. Сега вече не ми е интересно. Не искам. Имам чувството, че съм се излекувал от това. Сега по-добре да си поискам, или да си легна гладен, отколкото да откраднa. Искам да стана полицай. Това ще ми даде повече шансове.”

Кольо е роден в Бяла Слатина. След смъртта на майка му, когато е на 6 години баща му се пропива и Кольо е поверен на институционална грижа. Има още петима братя. Не поддържа контакт с никого от семейството си. Израснал е в дома за деца лишени от родителски грижи “Никола Вапцаров” в Роман. Там завършва и средното си образование.

След като напуска институцията, има няколко години на нестабилност и лутане. През това време работи в строителството, живее където намери, започва да има проблеми с полицията. Но знае, че не желае да живее така. Има мечти. Иска да върви напред. Иска да завърши университет.

Когато е на 22 години разбира от свой приятел, че може да остане в защитеното жилище „Заедно” в Гурмазово. Остава една година там, през която с тяхната подкрепа започва шофьорски курс.

При нас в Скравена Кольо остана 9 месеца. За това време той се стабилизира, завърши шофьорските курсове и успешно си взе изпитите. Сега е правоспособен шофьор категория В и С. Подготви се и кандидатства в спортната академия „Васил Левски”. Сега е студент първа година в академията - учителски профил. Иска да запише втора специалност – „МВР” в спортната академия. Мечтата му е да стане полицай.